

RADOŠINSKÉ NOVINY

DVOJMESAČNÍK ZO ŽIVOTA OBČANOV RADOŠINY A BZINIEC

Ročník XVI Číslo 4

Nepredajné

AUGUST 2014

Na úvod...

V poslednom čase vidíme čoraz viac cudzích ľudí navštevujúcich našu obec alebo ňou prechádzajúcich. Človeka poteší, keď konštatujú, že žijeme v krásnej obci. My roduverní si to myslíme tiež. A hoci bola jej najkrajšia časť – Hlavina – kvôli pitnej vode zničená, ešte vždy sa nájdu turisti, najmä zahraniční, ktorí túto raritu hľadajú. Rovnako hľadajú známy gaštanový sad a množstvo erbov. Žiaľ, ani tieto takmer nenájdu. Pred pár dňami sa mi dostal do rúk turistický sprievodca Horným Ponitím. Útla knižička, šikovná do ruky, bola v smere informácií o obciach v tejto oblasti hotovým pokladom. O každej čo len trochu zaujímavej obci tam boli údaje o počte obyvateľov (mám skúsenosť, že bežne to ľudia vôbec o svojej obci nevedia), prvej písomnej zmienke, rozlohe katastra. Potom boli vymenované pamiatky, doložené fotografiami a popisom, vymenované významné osobnosti pochádzajúce alebo pôsobiace v obci, pamätné tabule, dátumy opakujúcich sa kultúrnych, športových, folklórnych a iných podujatí. Nechýbala ani krátka história obce a ponuka turistických trás s údajom o farebnom značení, celi, dĺžke v kilometroch a čase pochodu.

Viem, že okolie Považského Inovca veľmi pekne približujú turistické tabule, že na niektorých pamiatkach je aký-taký

údaj o lokalite, o turistických mapách – skladačkách, ale o útlej a pritom bohatej knižnej podobe tejto oblasti neviem. Ak existuje, ospravedlňujem sa. Ak nie, nazdávam sa, že je to veľká škoda. Len o našej obci by tam toho bolo veľa. Má zaujímavú polohu, veľa pamiatok, z ktorých niektoré siahajú do ďalekej minulosti, deje sa tu toho veľa (samozrejme, vždy by podujatí mohlo byť viac), osobnosti Radošiny sú známe nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí. História je bohatá, turistické možnosti tiež. Pamätníkom je určite ľúto, že sa kdesi bez stopy stratilo práčne vybudované múzeum. Vtedy o múzeách v iných obciach ani nesnívali.

Niekoľko by možno mohol oponovať tým, že máme Knižku o Radošine. To je pravda, ale to, čo spomínam, je niečo iné. Podľa takto spracovaného sprievodcu si možno naplánovať výlet doma, vedieť, či je časovo za deň zvládnuateľný, čo zaujímavé sa tam práve koná. Niečo, čo by bolo prístupné všetkým záujemcom o Slovensko, a teda napr. aj o našu oblasť. Internet je síce veľmi múdry, ale knihu takéhoto typu nenahradí. Celá oblasť Považského Inovca v ruke...

Antónia Sigetová

Škola zaklopala na dvere

Začal sa nový školský rok 2014/2015. My dospelí si určite spomíname, aké to bolo, keď sme chodili do školy. Tešili sme sa? Ako sme sa učili? Akí sme boli žiaci? Vážili sme si učiteľov, mali sme pred nimi rešpekt? A ešte veľa iných otázok sa mi vynára v mysli. Akí sú žiaci dnes v porovnaní s nami, našimi rodičmi, našimi dospelými deťmi. Je tu podoba i rozdiel. So zmenou doby sa menia aj ľudia. Niekedy k lepšiemu, inokedy k horšiemu, niekedy tá zmena vychádza zo situácie, ktorú prežívame. Každý z nás má špecifické podmienky pre telesný a duševný vývoj. Záleží od prostredia, v ktorom žije. Či už ide o rodinné prostredie naplnené láskou a harmóniou, alebo prostredie, v ktorom vládne napätie, prísnosť, stres. Deti sú z rôznych rodín. Na jednej strane je benevolentná výchova bez presne určených „pravidiel hry“ hneď na začiatku. Deti sú pánmi a im sa prispôsobuje aj dianie v rodine. Rodič chce byť dobrým rodičom, a preto nevyžaduje plnenie povinností a nedôsledne kontroluje. Na strane druhej je prísna výchova založená na príkazoch a zákazoch, vytváranie atmosféry napätia a strachu. Zlatá stredná cesta. Harmónia, dôvera, kontrola, rešpekt. Záujem rodiča o dieťa, pomoc pri plnení povinností, spolupráca s učiteľmi, hľadanie spoločnej cesty - to sú najlepšie spôsoby ako dieťaťu pomáhať. Ak sa niečo nedarí, nehľadajme príčinu v druhom, ale začnime od seba. Nielen rodičia, ale i učitelia by chceli mať len dobrých a šikovných žiakov. Ale nie vždy to ide. Nie každý sme nadaní na všetko. Jednému ide dobre kreslenie, možno bude návrhár, inému slovenský jazyk, ale nie matematika, možno sa

z neho stane spisovateľ, žurnalista. Niekoľko zaujíma príroda, možno zachráni zvieratá, ktoré sú na vyhynutie, objaví neobjavené. Každý sme dobrý v inom, ale nie vo všetkom. Dieťa, rodič, učiteľ. Ak bude tento trojuholník navzájom pospájaný, bude spokojnosť na každej strane. A o to nám všetkým ide. Na prahu nového školského roka prajem všetkým zainteresovaným pevné nervy, spokojnosť a trpezlivosť, ktorá ruže prináša. Nech sa nám všetkým darí.

G.b.

Foto: V. Kršková

Prázdniny v letnom tábore
v Hrabíchove

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Dňa 11. júna 2014 sa konalo zasadanie obecného zastupiteľstva. Zasadanie otvorila starostka obce JUDr. Marta Kolková, privítala prítomných a oboznámila ich s programom rokovania. Po kontrole plnenia úloh z uznesenia oboznámil riaditeľ ZŠsMŠ Mgr. Anton Fekula prítomných poslancov s hospodárením ZŠsMŠ. Taktiež informoval o prebiehajúcej oprave fasády školy. Ing. Rolínek a Ing. Matejovič mali pripomienku, že pri oprave fasády sa mala budova školy aj zateplíť. Riaditeľ školy má urobené výpočty Ing. Salvom, z ktorých vychádzal a zateplenie by malo návratnosť za 50 rokov. Poslanci uložili starostke povinnosť pozvať riaditeľa školy dvakrát ročne na obecné zastupiteľstvo z dôvodu informácií o hospodárení a činnosti školy. V súvislosti s hospodárením školy boli poslanci tiež oboznámení s hospodárením obce k 30.4.2014. Záverečný účet je zverejnený na internetovej stránke obce.

Firma DeveloupGroup Bratislava zažalova obec z ušlého zisku, že im nedala postaviť štyri bytovky na Školskej ulici. Poslanci schválili mimosúdne riešenie uvedeného sporu a uložili starostke podpísať s firmou novú zmluvu na výstavbu bytoviek, ktorú dá prerokovať a schváliť pred podpísaním obecnému zastupiteľstvu.

Poslanci schválili čerpanie investičného úveru z Prima Banky Slovensko, a.s., Žilina vo výške 80 tisíc eur na rekonštrukciu Nádražnej ulice a v Bzinciach prvej uličky vpravo na ceste od Radošiny. Jozef Kučera navrhol čerpanie úveru vo výške 20 000 €. Stanovisko hlavnej kontrolórky Ing. Zuzany Bednárikovej bolo nasledovné:

Obec Radošina z dôvodu nedostatku disponibilných finančných zdrojov navrhuje prijať úver vo výške 80 000 €, slovom osemdesiat tisíc eur, ktorý chce použiť na úhradu kapitálových výdavkov na rekonštrukciu cestných komunikácií na Nádražnej ulici v Radošine a v obci Bzince. V súlade s ustanovením § 17 zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy hlavná kontrolórka preverila dodržanie podmienok na prijatie návratných zdrojov financovania. Celková suma dlhu obce k 31.12.2014 (9,71 %) neprekročí 60 % skutočných bežných príjmov predchádzajúceho rozpočtového roku a suma splátok návratných zdrojov financovania k 31.12.2014 (3,07 %) neprekročí 25 % skutočných bežných príjmov predchádzajúceho rozpočtového roka a konštatuje, že pri navrhovanom prijatí vyššie

uvedeného úveru obec Radošina bude spĺňať podmienky § 17 ods. 6 zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy. Záverom odporúčala navrhovaný úver vo výške 80 000 € schváliť na rokovaní obecného zastupiteľstva v Radošine. Prítomní poslanci úver schválili, proti úveru bol len Jozef Kučera. Poslanci zároveň schválili v súlade s úverom úpravu rozpočtu.

V rámci bodu došla pošta, interpelácie poslancov, rôzne sa prerokovávalo:

— Žiadosť o súhlas s výstavbou rodinného domu v extraviláne na parc. č. 67/33, 67/36, 67/37 – Martin Moravčík, Bzince 28
Poslanci s uvedenou žiadosťou súhlasili. V prípade dobudovania inžinierskych sietí si tieto vybuduje na vlastné náklady.

— Žiadosť o zníženie nájomného – Roman Kršák
Poslanci uvedenú žiadosť neschválili z dôvodu, že doteraz nesplnil podmienky, ktoré mu boli uložené.

Interpelácie poslancov:

Jozef Kučera – zabezpečovať vývoz kontajnerov vlastným traktorom

Libuša Lisová:

— Peter Bartošek, Piešťanská ulica, od minulého roku neupravil terén pred svojím domom

— vyzvať firmu Schurter, aby pokosili okolie firmy

— pri Divadielku sú suché vrby, treba opíliť konáre

— na autobusovej zástavke pri kultúrnom dome sú prepadnuté kocky

— osadiť zrkadlo na roh Piešťanskej ulice pri domove dôchodcov

Starostka ukončila rokovanie a poďakovala poslancom za účasť na rokovaní.

Dovoľujeme si požiadať občanov, aby venovali pozornosť triedeniu odpadu. Pracovníci Obecného úradu už začali s rozmiestňovaním kontajnerov na separovaný odpad po obci. Miest, na ktorých budú uvedené kontajnery umiestnené v Radošine a v Bzinciach bude ešte viac. Po ich úplnom rozmiestnení budete v novinách informovaní o presnom umiestnení týchto kontajnerov. Prosíme ale občanov, aby rešpektovali nápis na každom kontajneri, či už sklo, papier, alebo textil... a umiestňovali tam len takýto odpad.

Prílohou tohto čísla Radošinských novín je leták o triedení odpadov v našej obci.

Naše divadelné leto

Leto v Divadle Hlavina bolo opäť príjemne pracovné a tiež bohaté na pekné udalosti. V júni náš súbor, ako jediný reprezentant slovenského ochotníckeho divadla, uviedol na prehliadke „Luhačovická divadelná sešlost“ svoju poslednú hru „Ako bolo“. V známom moravskom kúpeľnom meste Luhačovice nás v útulnom historickom divadle privítali milí organizátori, prajní diváci, reportáž o nás prišla natočiť i miestna televízia. S radosťou môžeme povedať, že radošinské divadelníctvo Hlavina reprezentovala naozaj výborne. Svedčil o tom nielen potlesk na záver predstavenia, pozvanie na ďalšie vystúpenie a tiež slová chvály od divákov, ktorí členov súboru stretali na druhý deň na prechádzke mestom či v bazéne. ➔

Na návšteve u susedov

Poznávací zájazd dôchodcov do Viedne bol ostatnou veľkou akciou klubu dôchodcov a uskutočnil sa 19. augusta 2014. Výlet priam bezchybne pripravila Mgr. Mária Escherová a sprevádzala výletníkov počas celého dňa. Šofér jazdil po Viedni akoby bol mestským taxikárom a dvaja vynikajúci sprievodcovia už počas jazdy pripravili svojim zasväteným výkladom účastníkov na historické zaujímavosti. Už tradične to bola naša rodáčka PhDr. Antalíková – živá encyklopédia a výborný znalec Viedne RNDr. Miko z Piešťan. Účastníci, najmä tí, ktorí Viedeň navštívili prvýkrát, videli síce len malú časť obrovského stredoeurópskeho mesta s množstvom kultúrnych pamiatok, ani nie sto rokov od spolupatričnosti Slovenska do jedného štátu s Rakúskom a Maďarskom, ale za jeden deň to bolo naozaj veľmi veľa. Pohladilo našu dušu, že ne jeden Slovák zanechal stopy svojej šikovnosti práve tu, ne jeden bol doma práve tu.

Navštívili sme Schönbrunn, sídlo Habsburgovcov a z moderného načúvacieho prístroja každý z nás počul sprievodné slovo k jednotlivým miestnostiam vo svojom jazyku. Zaujímavé boli životy, spôsoby práce, prednosti i nedostatky vládcov našich predkov. Mnohých očaril prepych a veľkosť stavby, v ktorej vládcovia žili. Výklad však dosvedčil, že tak isto ako my sa borili s problémami najmä v osobnom živote, ktorý nezohľadňoval ich potreby, ale podriaďoval sa politickým záujmom. Odkliata bola pre nás svetoznáma Sissi – s malým záujmom o prepychové bývanie, ale neobyčajnou starostlivosťou o svoju krásu. Márnivosť v tomto ohľade trochu ubrala zo všeobecného zveličovania jej osoby. Tým, ktorých zaujíma história, by na podrobné oboznámenie určite nestačila hodinová návšteva. To isté sme konštatovali aj v ďalších častiach mesta. Na každej budove rôznych architektonických štýlov bolo čo obdivovať.

Ako v každom významnom meste, aj tu sa umenie podpísalo v mnohých kresťanských chrámoch. Podarilo sa nám navštíviť nádherný gotický dóm sv. Štefana, očarujúci barokový kostol sv. Petra, ale navyše mimo plánu sme navštívili i kostol sv. Augustína a za najväčšiu raritu znalci Viedne označili možnosť navštíviť kaplnku Habsburgovcov, kde sa chodila modliť panovníčka Mária Terézia. Raritu preto, lebo doteraz ju vždy našli zatvorenú a pre verejnosť neprístupnú. K pamiatkam majú Viedenčania očividnú úctu, neustále ich

udržiavajú, opravujú, obnovujú a vážia si aj ten najmenší detail svedčiaci o živote v minulosti. Napr. na rohu jednej budovy bol zasklený pozostatok stromu, do ktorého každý tovaríš po vyučení zatĺkol klinec.

Viedeň je známa i drezúrami bielych fešákov medzi koňmi – Lipicanov. Dokonca sme prešli okolo vysokej školy pre výcvik týchto koní a niekoľkým z nás sa ich podarilo uvidieť. Ulice sa hemžili kočmi s turistami, ktorí toho chceli vidieť viac, vláčkmi, rikšami a veľmi zábavné bolo vidieť historicky oblečenú skupinu „barónov“ s bielymi parochňami a mobilmi na uchu.

Foto: R. Erent

Radi by sme boli ochutnali pravú viedenskú kávu, lenže v pláne bola ešte návšteva čokoládovne v Kitsee a takmer samými Slovákmi navštevovaný obchodný dom blízko hraníc Hofer, kde sa za cenu jednej kávy dalo veľa nakúpiť. Autobusu po ich návšteve nijako nehrozilo, že sa prevráti. Sedel na ceste akoby bol s ňou zlepený. Na záver okrem veľkého poďakovania za nádherný výlet ešte vtip na účet šoféra, ktorý zaznel tesne pred Bratislavou: Kto je najohľadupľnejší šofér autobusu? Ten, ktorý v preplnenom autobuse uvoľní svoje miesto babičke s paličkou.

Za všetkých účastníkov s vierou, že to nebolo posledné krásne, veselé a poučné stretnutie na cestách za poznáním...

Antónia Sigetová

→ V Luhačovicích sme načerpali mnoho pozitívnej energie, a tak sme počas najbližšieho víkendu dokorán otvorili dvere nášho divadielka a sprevádzali zvedavých návštevníkov, ktorých k nám vďaka klubu Modrý horizont a J. Kučerovi priviezol parný vlak. Hneď začiatkom júla sme sa s chuťou pustili do príprav nového titulu, o ktorom prezradíme zatiaľ len toľko, že bude mať názov „Ochutnávka“ a uvedieme ho v premiére 14.12.2014, v rámci Radošinských Vianoc, počas ktorých Hlavina oslaví už pätnáste výročie svojho vzniku. V júli nás v divadielku i na skúške, z dôvodu blížiaceho sa životného jubilea Stanislava Štepku, navštívila redaktorka RTVS, v auguste štáb televízie Markíza prišiel hľadať tváre do nového seriálu a zdá sa, že úspešne. Nášmu skvelému režisérovi sme od srdca stihli zablahoželať i my a napriek tomu, že oslavy rád nemá, bolo raz opäť v divadielku na Nitrianskej ulici tak ľudsky krásne. Rovnako sa nám podaril aj pokus o pekný letný augustový večer, keď sa v divadielku stretli spriaznené

duše nášho divadla, veľa sa rozprávalo, voňal guláš i šolet, na spontánnom koncerte skvelú náladu urobil spevák skupiny Slniečko a autor výborných fejtónov Peter Remiš, i dobrá duša, stále populárnejšia speváčka a naša kamarátka Sima Martausová. Keďže nám v Hlavine záleží na rozvoji radošinského ochotníckeho divadla a už teraz myslíme na svojich nasledovníkov, prizvali sme medzi nás deti, ktoré by mali záujem účinkovať v historicky prvej hre Hlaviny určenej najmä pre detského diváka. Účasť na konkurze nám urobila veľkú radosť, a tak deti pod vedením Kristínky Jančovičovej a Mateja Močku už usilovne rozvíjajú svoj (v niektorých prípadoch naozaj veľký) talent. Práce nás s prípravou nových titulov aj na jeseň čaká veľa, tak nám držte palce. Aj toto leto nám ukázalo, že to naše divadelné snaženie zmysel má.

Mária Escherová

Foto: archív

ZO ŽIVOTA NAŠEJ ŠKOLY

Kolotoč pod názvom školský rok sa opäť rozbíha. Budeme sa krútiť vo víre povinností, zábavy, učenia, skúšania, hodnotenia, preverovania. Verím, že prístátie po desiatich mesiacoch bude k plnej spokojnosti každého žiaka alebo učiteľa.

Ani počas už ukončených prázdnin škola neodpočívala. Po zveľadení a kompletnom vymenení vnútorných priestorov, prišli na rad vonkajšie úpravy. V jarných mesiacoch sme vymenili fasádu školy do nových farieb. Pekná škola si zaslúži aj nové a krajšie okolie. Počas prázdnin pracovníci a brigádnici na obecnom úrade položili zámkovú dlažbu na betónovú plochu, ktorú využívame na spoločné stretnutia celej školy a tiež pred vchod. Úpravy sa robili aj okolo školy z južnej strany a jedálne pod oknami osadením obrubníkov a nasypáním bieleho štrku. Práce nie sú ukončené. Všetci pracovníci sa presunuli na iné miesto v obci, kde ukladajú nový chodník pre bezpečnosť našich detí a občanov. Po ukončení prác budú pokračovať v druhej fáze v ukladaní dlažby na poslednej strane školy, západnej. Tieto práce sa budú robiť na jeseň alebo v prípade nepriaznivého počasia v jarných mesiacoch budúceho roku. Vďaka patrí starostke obce a poslancom OcZ, ktorí odhlasovali finančné zdroje na tieto práce. K premene k lepšiemu prišiel rad aj na telocvičňu. V letných mesiacoch vymenila stavebná firma staré drevené okná za nové plastové. Tešíme sa, pretože to nielen zútulní a skrášlí priestory telocvične, ale konečne budeme môcť ventilať. Na okná boli umiestnené bezpečnostné ochranné sieťky, na ktoré financie vyčlenila starostka obce. Projekt na telocvičňu podal riaditeľ školy cez zriaďovateľa (OÚ) a financie poskytnuté z havarijného fondu Ministerstva školstva. 2. septembra sa začal nový školský rok 2014/2015. Do lavíc zasadlo 20 nových prváčikov, ktorí sa tešia a veľa očakávajú. Očakávania majú všetci naši žiaci i deviataci, ktorí prekračujú prah školy posledný rok. Čo nám prinesie? Nechajme sa prekvapiť. Jedno je isté. Každý je strojcom svojho šťastia. Všetkým želáme veľa úspechov v práci a pekné výsledky.

G.b.

Rozlúčka predškolákov

Koniec školského roka je vždy spojený s lúčením. Každoročne sa s pedagogickými pracovníkmi lúčia deviataci. Tento rok nás však veľmi milo prekvapila rozlúčkou aj trieda predškolákov „hviezdičiek“, z materskej škôlky. Vlastnoručne si vyrobili a napísali pre svojich rodičov pozvánky. No kto by odmietol sa zúčastniť takéhoto pozvania!

Keď som vstúpila do veľkej triedy v škôlke, kde sa rozlúčka konala, bola som veľmi prekvapená. Pre rodičov už čakali stoličky a stoly plné občerstvenia a všakových dobrôt, samozrejme, nechýbala ani kávačka.

Netrežlivo čakalo každé dieťa, kedy do triedy vstúpi jeho mamička, či otecko. Program bol naozaj bohatý. Naše ratolesti pod vedením svojich triednych učiteliek Gabiky a Vierky, ako im hovoria deti, nám ukázali, čo sa za uplynulý školský rok naučili. No bolo čo obdivovať! Spievali, tancovali, recitovali básničky, riešili sudoku, hlavolamy, jazykolamy... Naše deti vedia počítať, poznajú písmenká, vymenujú ročné obdobia, dni v týždni... ešte by sa dalo veľa vymenovávať. Nejednému rodičovi vypadla slza, keď videl, aké je šikovné jeho dieťa. Pri tom dnešnom zhone sme si to niektorí ani

nevšimli.

Veľká vďaka patrí pani učiteľkám Cvikovej a Krškovej za to, s akou obetavosťou, láskou a trpezlivosťou sa venovali našim deťom, za všetko, čo ich naučili

a pripravili ich do prvého ročníka.

Chcela by som ešte zaželať veľa úspechov našim budúcim prváčikom, lebo od septembra ich čaká veľká zmena v ich živote.

Skončia sa im bezstarostné chvíle plné hier a začnú povinnosti, naučia sa pocitu zodpovednosti.

My rodičia im však pomôžeme a podporíme ich.

Z. Segešová
Foto: G. Cviková

Posledné výtvary v MŠ

Foto: G. Cviková

Letný tábor Hradičov

V pondelok 18. augusta o desiatej hodine nastúpilo 46 detí, 3 pedagogické pracovníčky a 1 zdravotníčka do autobusu, ktorý sa vydal smerom do Hradičova. Tu strávili deti šesť pekných dní, plných oddychu, zábavy, turistiky a spoznávania krás Slovenska. Dedinka Hradičov leží v doline obklopená pohorím Vtáčnik.

Prvá zastávka cestou bola vo Sv. Antone, kde sme absolvovali malý 60-minútový okruh kaštieľom. Zaujímavé rozprávanie sprievodkyne bolo ukončené prehliadkou poľovníckych miestností s preparovanými zvieratami žijúcimi na Slovensku. Po dorazení do ubytovne, vybalení sa, začal náš táborový život. Počas týždňa sme na turistických túrach spoznali krásne okolie, všade dookola boli kravy pasúce sa na zelených lúkach, ktoré strážili a zaháňali psy. Takýto pohľad sa nenaskytne každý deň. Sviežo zelené lúky plné kvetov, husté, najmä ihličnaté lesy, roztrúsené domy, to všetko lahodilo našim očiam a duši. Kúpanie v aquaparku vo Vodnom raji Vyhne bolo úžasné. V ten deň bolo slniečko skúpe na lúče, preto celý veľký areál patril nám. Bazény s termálnou teplou vodou od 29 po 36 stupňov pre plavcov, neplavcov, bazén na skákanie s hĺbkou 4 metre, tobogán, šmykľavka, detský bazén len pre nás. Po kúpaní sme navštívili neďaleké kamenné more. Pri návšteve Kľaku nám sprievodkyňa porozprávala o bojoch v obci, utrpení ľudí, ktoré spôsobili nemeckí vojaci počas SNP. Výlet na Kollárovu chatu priniesol tiež pekné zážitky. Všetci sme si vyskúšali jazdu na koni, očarilo nás jazierko plné pstruhov, ktoré na požiadanie domáci chatár uloví a pripraví. Opekačka, diskotéky, hry, ručné práce z papiera, kresba na asfalt, hry na miestnom ihrisku, nočný pochod a veľa ďalších aktivít zažili deti v tábore.

Domáca pani kuchárka sa vzorne starala o naše žalúdky. Jedlá ako parené buchty, dukátové buchtíčky, pudíng, ryžový nákyp, kotlíkový guláš, výborné polievky a rôzne maská všetci „zlízli“ z tanierov a pridali sme aj dupľu. Hlavné jedlá sme dopĺňali ovocím, sladkosťami a nezabudli sme na pitný režim. Jedálny lístok sme upravovali každý deň na želanie detí. O tento all inclusive sa starali pedagogické pracovníčky, ktoré chodili v skorých ranných hodinách na nákup potravín do miestneho obchodu.

Do Vyhne i na Kľak cestou tam sme sa prepravovali spojmi. Na cestu do Vyhne a späť sme nastupovali celkom 5-krát. A čo nás uchvátilo? Správanie šoférov, ktorí boli veľmi milí a ústretoví. Bez ohlásenia prepraviť 50 cestujúcich, keď v autobuse cestovali aj ďalší cestujúci, bolo pre nich samozrejme. Dospelí občania v obci nás s úsmevom zdravili, ponúkali pomoc, zaujímali sa o nás.

Milo nás prekvapilo správanie sa detí počas cestovania, rýchlosť, disciplína, kolektívnosť, súdržnosť pri hrách, zjedenie jedla, rešpektovanie pravidiel. Samozrejme, aj tu sa našlo zopár výnimiek, ale pri tomto množstve detí to bolo zanedbateľné. Čo nás naopak neteší? Slabšia výdrž a vytrvalosť detí. Pešia túra z Kľaku cca 5 km bola pre mnohých dĺžka maratónskeho behu. Výdrž, slabá fyzická zdatnosť, to všetko sa dá napraviť častejšími výletmi do prírody, športovaním. Veď pri športových zápoleniach sme zažili veľa zábavy, humorných chvíľ a vznikli nové kamarátstva. A to bol jeden z cieľov tábora.

Poďakovanie patrí starostke obce za zorganizovanie letného tábora, Ing. P. Matejovičovi, firma Ematech a D. Gálovi, firma KOVO, ktorí zaplatili dopravu autobusom tam i späť.

Z denníka detí:

Utorok: Po raňajkách sme sa ponáhľali do svojich izieb, lebo sa blížila komisia na hodnotenie poriadku. Všetci sa snažili mať

upratané vo svojich brlohoch. Potom sme išli na túru, šliapali sme do kopca a niektorých boleli nohy, no všetci to zvládli. Po výstupe na vrch sme sa kochali krásou okolia, bolo super. Na salaši sme stretli hubárov. Huby rástli všade okolo nás. Po obede a oddychu sme vzali športové náčinie a na miestnom ihrisku sme súťažili v skupinách. Bol to super deň.

Streda: Po budíčku bola aj dnes rozcvička, potom raňajky. Po ranných rituáloch sme si zbalili veci na kúpalisko. V autobuse sme sa museli natlačiť, potom prestúpiť. Trochu nám aj pršalo, ale vyčasil sa. Po príchode na kúpalisko sme sa rýchlo vyzliekli a hurá do bazénov. V jednom bazéne bol taký kruh a tam sme robili morské vlny. Špliechali vyše nás, to bolo zábavné. Po odchode z vodného raja sme išli na kamenné more. Cestou sme videli obrovskú rybu postavenú z konárov. Cesta bola šmykľavá, lebo trochu popršalo, ale to nevadilo. Všetci sme boli unavení, ale bolo dobre.

Štvrtok: V noci nás pani učiteľky zobudili na nočný pochod. Ťažko sa nám vstávalo, ale išli sme. Naháňalo nás strašidlo, bolo schované na cintoríne medzi hrobmi a v dedine. Volalo nás za ním, ale potom sa stratilo. Po príchode sme nemohli zaspáť. Ráno nebola rozcvička. Po raňajkách - jogurt s pečivom a čaj, sme išli do Kľaku. Tam nám teta rozprávala o Nemcoch a partižánoch. Naspäť sme išli peši a strašne nás boleli nohy. Neskorší obed nám chutil, po oddychu sme išli na ihrisko. Po večeri bola diskotéka. Fúkali sme balóny, tancovali balónový tanec, vo dvojiciach sme si stúpali na balóny s cieľom rozpučiť ho tomu druhému.

Piatok: Po zobudení nás pani učiteľky hnali na rozcvičku. Po raňajkách sme išli na túru na Kollárovu chatu. Tam boli dvaja huňatí psíčkovia. Všetky deti sa rozutekali na ranč koní, na ktorých sme sa všetci pozvili. Prezreli sme si jazierko so pstruhmi, bolo ich tam veľa. Cestou späť dievčence zbierali černice. Po dobrom obede a oddychu, lebo z túry nás boleli nohy, sme mali na výber: kresliť s kriedami na asfalt, alebo vyrábať z papiera zaujímavé ozdoby. Okolo šiestej sme išli na ihrisko, niektorí do lesa na huby. Posledný deň sme ukončili opekačkou a super diskotékou.

G.b.

Foto: V. Kršková

Zraz veteránov 2014

Dňa 28. júna sa nám podarilo uskutočniť v poradí už šiesty ročník Zrazu veteránov v našej obci. Stretnutie bolo spojené s príchodom historického parného vlaku pri príležitosti 105. výročia vybudovania železničnej trate

do Radošiny. Návštevníci si v ten istý deň mohli prezrieť celkom 34 veteránov. 28 motocyklov značky JAWA rôznych typov, 1 velorex JAWA 350, 1 skúter ČZ, 1 motocykel ČZ 250, 1 motocykel Norton, traktor Zetor 30 a automobil Škoda

Tudor pána Fryštáka z Piešťan. Okrem prehliadky veteránov si mohli pochutíť na vynikajúcom guláši od gulášmajstra M. Basára a príjemným spostením akcie bolo vystúpenie speváckeho dua Kent z Radošiny. Stretnutie bolo ukončené vystúpením vynikajúcej country skupiny Ontáριο z Topoľčian.

Zraz veteránov podporili:

OÚ Radošina • Kovovýroba Dušan Gál • Reštaurácia Gurmán p. Kozinka • Pohostinstvo Gedeon • Rýchle občerstvenie A1 p. Bečková • Autoservis Pavol Krajčír • Pivnica Radošina

Juraj Helbich
Foto: Milan Kaffka ml.

Ako ma kopla Európa

V lete som bol s rodičmi a s bratom na dovolenke na ostrove Kréta. Vybrali sme sa na výlet do hlavného mesta kraja – prístavu Agios Nikolaos. V prístave som si buchol hlavu o nohu Európy. Európa - dcéra boha Agenora, sedela na býkovi - Diovi. Fúkal silný vietor. Chcel som sa pri soche vyfotiť. Tatko kričí: „Bližšie“, vo vetre som počul: „vyššie“. Vyskočil som hore. Bum! A tak ma kopla Európa.

Pavol Goryl, 1. ročník
Foto: H. Gorylová

Spoločenská rubrika JÚN—JÚL 2014

Narodili sa

Bibiana Mičková
Nicolette Oravcová
Tatiana Viera Minárčiková
Lilien Vargová

Manželstvo uzavreli

Mgr. Miroslava Bazalová a Róbert Čupka

Okrúhle životné jubileá

50

Peter Grznár
Ing. Peter Machovič
Anna Močková
Irena Vičanová
Elena Matejovičová
Ing. Daniel Antalík
Juraj Pavlovič

60

Libuša Lisová
Jozef Kučera

70

Etela Gálová
Mgr. Marta Rusková

75

Emília Krajčíková
Jozef Chromý
Amália Nagyová

Pekného veku sa dožili

Dominik Mitošinka—80 rokov
Anna Stredáková—82 rokov
Mária Koláriková—83 rokov
Cyril Klučka—83 rokov
Anna Kudrecová—84 rokov
Imrich Kolka—89 rokov
Marta Naňová—89 rokov

Všetkým Vám prajeme veľa zdravia do ďalších rokov!

† OPUSTILI NÁS

Zuzana Balážová—71-ročná
Anton Slezárik—83-ročný
Blažej Rolinec—90-ročný

Spomíname!

Šikovné ruky

Ponúkam vám rozhovor s dvoma šikovnými ženami, ktorým učarovali ručné práce: Angela Helbichová a Magdaléna Nosáčková, obidve bývajú na Nitrianskej ulici.

Odkedy sa venujete ručným prácam?

A: Ako dievča som často chodila na povalu, kde sme mali nite na šitie a z nich som pletla dečky. Bolo nás doma šesť dievčat a len ja s jednou sestrou sme sa venovali ručným prácam. Neskôr som začala plietť pulóvre a až neskôr som začala háčkovať. Mám päť detí, doba bola ťažká, preto som sa prihlásila na kurz šitia a naučila som sa aj šiť. Šila som takmer všetko oblečenie. Pridalo sa aj vyšívanie, ovládam všetky techniky.

M: Ručné práce ma oslovili na základnej škole. Mala som 10 rokov a na pracovnom vyučovaní sme vyšívali, štopkali, šili jednoduché veci. Zručná v ručných prácach bola aj moja mama, aj od nej som sa veľa naučila. Ovládam všetky ručné práce, ale neštopkám. Nevykonávam to preto, lebo v škole som za štopkanie ponožky dostala štvorku. Bola som veľmi smutná, lebo zlé známky som nemala a tá nešťastná štvorka sa mi v žiackej knižke vysmievala. Postupne som našla záľubu v pletení, háčkovaní a vyšívaní, vyšívam všetkými technikami od krížikovej, plnej, richelie a iné. Keď som sa vydala, začala som šiť. V obchodoch nebol veľký výber oblečenia, tak som to skúsila. Šila som vetrovky, nohavice, overaly, všetko.

Aké boli vaše prvé výrobky?

A: Ako prvé som urobila štandardné dečky na stôl. Každému sa páčili.

M: Prvý výrobok som urobila ako siedmačka a to šál s čipkovaným vzorom, bol ružovej farby. Veľa som ho nosila, bolo to v tej dobe moderné. Ako gymnazistka som si pod lavicou v škole uháčkovala šatku. Chcela som si ju dať na hody a čas bol krátky, využívala som každú chvíľu, ale podarilo sa. Na hody som sa šatkou pýšila.

Koho ste svojimi prácami potešili?

A a M: Všetky výrobky sme robili pre svoju rodinu, deti, príbuzných. Teraz keď niečo urobíme, potešíme svojich blízkych alebo podarujeme priateľom. Tiež si skrášlime svoje príbytky.

Odkiaľ čerpáte námety, inšpiráciu?

A: Kupujem si príručné časopisy, najmä Dorku. Niekedy vidím niečo pekné, dobre si to poobzerám a doma skúšam. Skúšam dovtedy, až na to prídem, ako sa to robí. Doteraz sa mi všetko podarilo urobiť. Aj keď je v časopise popis práce náročný, po dôkladnom preštudovaní sa to dá zvládnuť. Využívam aj vypáranú vlnu a rôzne zvyšky. Zo všetkého sa dá niečo pekné a praktické urobiť. (Na zemi bol koberec zo zvyškov, spletené farebné štvorce. Koberček slúži ako predložka pri sedačke proti chladu.)

M: Inšpirujem sa námetmi v časopisoch, je ich veľký výber, stále si kupujem nové čísla. Mám svoje obľúbené časopisy, kde nájdem vždy niečo pekné a zaujímavé. Kupujem si aj Burdu. Keď sa mi niečo nepáči, tak to vypáram a upletiem nové. V poslednom čase vyšívam flanderskú čipku. Je to náročné. (Na sedačke boli vankúše oblečené v upletených návlečkách, boli veľmi mäkké, zapínanie na gombíky.)

Kto z rodiny kráča vo vašich šľapajach?

A: Všetky moje tri dcéry zdedili šikovné ruky. Magdaléna výborne šije, tým sa aj živí, Angela pletie a šije, Vierka pletie. Bavilo ich to od detstva, chceli sa pekne obliekať, tak si pomohli, ako sa dalo. Chlapci sú zruční zase v stolárskych prácach.

M: Moje dve dievčence tiež majú obratné prsty. Staršia Domini-

ka šije, háčkuje. Pri poslednej návšteve ma očarili jej uháčkované náušnice a krásne bolierko. Tiež rada a dobre šije.

Z dovolení si nosí množstvo kvalitných látok, z ktorých si šije zaujímavé a pekné kusy. A hoci si v obchode môžete kúpiť takmer všetko, ušije si odev, ktorý na ulici nevidíte. Mladšia Petra ovláda ručné práce, ale sa tomu nevenuje, má rodinu. Robí skôr dekoratívne práce, naposledy obalila kvetináč do kôry.

Okrem ručných prác, čím si krátite čas, aké máte ďalšie záľuby?

A: Mojm koníčkom je záhrada, najmä pestovanie zeleniny. Sama si všetko dopestujem, zoberiem semená na ďalší rok. Tiež mám rada kvety. Ručným prácam sa venujem po celý rok, keď si chcem oddýchnuť. Viac však siaham po nich v zime počas dlhých zimných večerov.

M: Veľa čítam knihy, lúštim krížovky, zvlášť obľubujem sudoku. V poslednom čase mi učarovalo pletenie z novinového papiera. Z novinového papiera si narobím rúčky a potom pletiem rôzne predmety, ktoré zafarbím podľa účelu. Ručné práce robím po celý rok, sledujem pritom televízor.

Háčkované práce sú veľmi pekné, ale náročné na udržiavanie.

Ako sa o ne treba starať?

A a M: Dečky treba oprat len ručne, bohato naškrobiť. Niektoré je treba vytiahnuť pomocou špendlíkov, tie, ktoré majú zúbkovaný okraj, najlepšie na polystyréne do tvaru dečky, pozor na deformovanie tvaru. Iné stačí po opraní nechať trochu usušiť a vlhké, nie mokré, ožehliť. Žehliť sa musia na nízkej teplote, aby dečka nezožltla.

Za rozhovor ďakuje G. B.

Foto: archív M. Nosáčkovej, V. Kršková

Dečky Angely Helbichovej

Dečky Magdalény Nosáčkovej

ČO NOVÉ V ŠK RADOŠINA

Po letnej prestávke a následnej príprave na nový ročník mužstvo odohralo víťazné priateľské stretnutie s Veľkými Ripňanmi. V priebehu leta došlo v mužstve k čiastočnej obmene a doplneniu kádra z vlastných radov dorastu a taktiež bolo, veríme že áno, posilnené hráčmi z iných klubov.

A tak v očakávaní pokračovania dobrých výsledkov z jarnej časti a vedomia si natrénovaných hodín v letnej príprave mužstvo vstupovalo s odhodlaním a ambíciami do „novej“ 5. ligy. Nie všetko však vychádza, ako si predstavujeme, a tak po odohraní štyroch súťažných stretnutí nemáme zatiaľ ani bod.

1. kolo	Alekšince – ŠK	3 : 0
2. kolo	ŠK – V. Zálužie	1 : 3
3. kolo	Zbehy – ŠK	3 : 1
4. kolo	ŠK – Beladice	1 : 2

Dorast po mesačnej príprave absolvovanej 6 – 8 (tými istými) hráčmi vstúpil do nového ročníka zápasom s Krušovcami výsledkom 0:2. Na obranu hrajúcich chlapcov musím napísať, že hrali len ôsmi! Po doplnení kádra – dúfam, že trvale – odohrali druhé kolo proti mužstvu Veľké Dvorany a po bojovnom stretnutí zvíťazili 4:3.

Napriek „všetkému“, čo šport a futbal prináša, nie je momentálne futbal asi to pravé...? A sebarealizácia našej mládeže je bohvie v čom.

Zápas proti Veľkému Zálužiu

Svoju prípravu už začalo aj mužstvo žiakov a okrem tréningov odohrali dva víťazné zápasy s Veľkými Ripňanmi.

Za ŠK L. Krajčír

Foto: archív TJ ŠK, M. Kolka

